

Sygn. akt VI U 383/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: protokolant sądowy Ewa Kołodziejuk

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2021 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy od odwołania J. W. od decyzji Z. (...) w W. z dnia 2 lipca 2019 roku znak: (...)

przeciwko: (...) w W.

o jednorazowe odszkodowanie

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje odwołującemu J. W. prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości 5% (pięć procent) stałego uszczerbku na zdrowiu, będącego skutkiem wypadku przy pracy jakiemu uległ odwołujący J. W. w dniu 14.03.2017 roku.

Sygn. akt VI U 383/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 lipca 2019 roku znak: (...) (...) w W. odmówił J. W. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 14 marca 2017 roku, ponieważ komisja lekarska ZUS nie stwierdziła naruszenia sprawności organizmu powodującego stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu.

(decyzja z dnia 2 lipca 2019 roku – a.r.)

Od powyższej decyzji J. W. złożył odwołanie wnosząc o jej zmianę. Wskazał, że skutki zdarzenia z dnia 14 marca 2017 roku odczuwa dalej, jest u niego utrwalony stały uszczerbek na zdrowiu, a kwestią, która powinna zostać rozstrzygnięta przez Sąd jest to, w jakiej wysokości procentowej powinien być określony.

(odwołanie – k. 1-5)

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację jak w decyzji wskazując, że komisja lekarska ZUS ustaliła zero procent uszczerbku na zdrowiu.

(odповідь na odwołanie – k. 14-14v)

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący się jest zatrudniony w (...) Sp. z o.o. na stanowisku doradcy klienta. W dniu 14 marca 2017 roku rozpoczął pracę o godzinie 7.00 w Magazynie (...) w S.. Do jego zadań należała weryfikacja powstałych uszkodzeń oraz naprawa

drobnych usterek w sprzęcie AGD pozostawionym przez klientów. Około godziny 13:30 odwołujący się znajdował się w obszarze M2 przy stanowisku G. S. Zespołu M2, chciał poinformować go o konieczności zmiany kamizelki odblaskowej, jednak nie zastał go przy swoim stanowisku pracy. Wobec czego postanowił go poszukać. Wykonując krok do przodu i półobrót odwołujący zahaczył lewą nogą o odbój o wysokości około 30cm, który zabezpieczał sprzęt i stanowiska pracy przed uszkodzeniami spowodowanymi przez wózki jezdniowe. Stracił równowagę i na wyprostowanych nogach zrobił skłon do przodu jednocześnie wyciągając przed siebie ręce, aby zamortyzować upadek. Odwołujący upadł na betonową posadzkę, po chwili poczuł ból w prawym udzie. Samodzielnie wstał i udał się do warsztatu, w którym dokonywany jest serwis (...). Po powrocie do domu tego dnia korzystał z leczenia lekami przeciwbólowymi. Następnego dnia rano oraz w dniu 23 marca 2017 odwołujący udał się do szpitala przy ul. (...) w W.. W toku diagnostyki na podstawie badania USG stwierdzono u odwołującego zerwanie przyczepu bliższego mięśnia półbłoniastego prawego.

Zdarzenie zostało uznane przez pracodawcę jako wypadek przy pracy.

(protokół nr (...) oraz – a.r.)

U odwołującego - w wyniku zdarzenia z dnia 14 marca 2017 roku doszło do urazu mięśni grupy tylnej uda prawego – subtotalnego zerwania przyczepu bliższego wymagającego leczenia specjalistycznego i rehabilitacji. Doszło do wygojenia oderwanego przyczepu z wynikiem dobrym, ale powoduje inną efektywność pracy niż przed wypadkiem. Naderwanie przyczepu bliższego tylnej grupy mięśni uda, wraz z powstawaniem przestrzeni płynowej pomiędzy przyczepem, a guzem kulszowym powoduje u odwołującego upośledzenie czynności tej grupy mięśniowej.

Zerwanie przyczepu mięśnia półbłoniastego prawego uda zaburzyło dynamikę i wydolność prawej kończyny dolnej powodując dysfunkcje podczas większego obciążania tej kończyny w trakcie dłuższego chodzenia, wchodzenia po schodach, przenoszenia ciężkich przedmiotów. Wynika to z wygojenia zerwanego przyczepu w innym miejscu.

Przebyte uszkodzenie – zerwanie przyczepu bliższego mięśnia półbłoniastego uda prawego spowodowało stały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5%.

(opinia biegłego ortopedy M. G. – k. 27-29 i k. 47; opinia biegłego ortopedy K. K. – k.64-64v i 79)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego oraz opinii biegłych dwóch ortopedów – M. G. i K. K.. W ocenie Sądu opinie były spójne ze sobą co do ustaleń dotyczących następstw wypadku przy pracy z dnia 14 marca 2017 roku, tego, jakie skutki miały dla grupy mięśniowej która, została uszkodzona w wyniku zdarzenia. Sąd miał na względzie fakt, że wnioski płynące z opinii sporządzonych w sprawie były w pełni spójne, brak było podstaw do zanegowania którejkolwiek z opinii skoro opisy stanu zdrowia i następstw wypadku przy pracy były tożsame i nie odbiegały od siebie. Organ rentowy w toku postępowania trzykrotnie składał zastrzeżenia do sporządzonych opinii, wobec czego Sąd zasięgał kolejnych opinii wydanych przez biegłych. W ocenie Sądu opinie sporządzone w odpowiedzi na zarzuty i uwagi organu rentowego zawierają wyjaśnienie zagadnień przedstawionych w pismach zawierających zarzuty. Ponadto ostatecznie (...) po otrzymaniu ostatniej z opinii – uzupełniającej biegłego ortopedy K. K. wskazał, że nie zgłasza już uwag do opinii, które wskazywały, że stały uszczerbek na zdrowiu odwołującego wynosi 5%. Odwołujący nie zgłaszał uwag do sporządzonych w toku postępowania opinii.

Strony nie wnosili o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. W. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1773 - dalej ustawa wypadkowa) za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawiania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 -3 ustawy wypadkowej ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

W tej sprawie (...) nie kwestionował tego, że zdarzenie z dnia 14 marca 2017 roku było wypadkiem przy pracy. Organ rentowy nie kwestionował żadnej z przesłanek pozwalających na zaliczenie zdarzenia z dnia 14 marca 2017 roku jako wypadku przy pracy, a jedynie podnosił to, że odwołujący w wyniku wypadku przy pracy nie doznał żadnego uszczerbku na zdrowiu, ani długotrwałego, ani stałego.

Sąd nie dysponując wiadomościami specjalnymi z zakresu medycyny w zakresie oceny stanu zdrowia odwołującego po zdarzeniu z dnia 14 marca 2017 roku dopuścił dowód z opinii biegłych ortopedów – M. G. i K. K.. Jak wskazywano wyżej opinie biegłych Sąd uznał za w pełni wiarygodne i jako takie przyjął jako podstawę rozstrzygnięcia.

Biegli zgodnie ustalili, że uszczerbek na zdrowiu w przypadku odwołującego ma charakter stały i wynosi 5% na podstawie pkt 149 załącznika do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. W ocenie Sądu taka wysokość uszczerbku jest adekwatna do uszkodzeń, które doznał odwołujący w wyniku zdarzenia z dnia 14 marca 2017 roku. Wynika to z faktu, że odwołujący się zerwał przyczep bliższy mięśnia półbłoniastego uda prawego, co skutkowało tym, że po zakończonym procesie leczenia nieoperacyjnego – rehabilitacji u odwołującego doszło do zrostu przyczepu w innym miejscu niż anatomicznie. Spowodowało to, że grupa mięśniowa uda nogi prawej, której przyczep zrósł się w innym miejscu ma wpływ na dolegliwości podczas wykonywania ciężkich prac fizycznych czy też chodzenia. Jest to trwała dysfunkcja u odwołującego, ponieważ po zakończeniu procesu leczenia nie rokuje już zmiany i taki stan będzie się utrzymywał. Oznacza to, że komisja lekarska ZUS i następnie (...) wydający zaskarżoną decyzję błędnie uznali, że u odwołującego się nie doszło do jakiegokolwiek uszczerbku na zdrowiu. Ten uszczerbek ma charakter stały i wynosi 5%. Mając na względzie to, że ostatecznie (...) nie kwestionował ustalonego procentowo uszczerbku na zdrowiu Sąd zmienił zaskarżoną decyzję uznając za podstawę rozstrzygnięcia sporządzone przez biegłych ortopedów opinie.

O powyższym orzeczono jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)